

Τζερόνιμο Στίλτον

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΤΟΥ
ΣΕΡΛΟΚΟ
ΤΟ ΜΑΓΕΜΕΝΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΚΕΔΡΟΣ

ISBN: 978-960-04-5392-8

Οι περιπέτειες του Σερλόκο – 4. Το μαγεμένο θέατρο
Τίτλος πρωτοτύπου: Le avventure di Sherlocco – Il Teatro Stregato

Κείμενο: Geronimo Stilton

Συντακτικός συντονισμός: Patrizia Puricelli

Επιμέλεια: Benedetta Biasi

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Mauro de Toffol/theWorldofDOT

Εικονογράφηση εξωφύλλου: Tommaso Ronda

Γραφικά και καλλιτεχνικός συντονισμός: Daria Colombo και Lara Martinelli

Εικονογράφηση εσωτερικών σελίδων: Tommaso Ronda

Γραφιστική και σελιδοποίηση: Daria Colombo

Βασισμένο σε μια πρωτότυπη ιδέα της Elisabetta Dami

www.geronimostilton.com

Μετάφραση: Γιώργος Κασαπίδης

Επιμέλεια-Διόρθωση: Αναστασία Παπασταθοπούλου

Γραφιστική επιμέλεια-Προσαρμογή ελληνικής έκδοσης: Χρυσή Τσάμη

© 2021 Mondadori Libri S.p.A. for Piemme, Italia

© 2023 για την έκδοση στα ελληνικά, Εκδόσεις Κέδρος Α.Ε., Γ. Γενναδίου 3,

Αθήνα 106 78, τηλ. 210-3802007 – 210-3809712 FAX 210-3302655,

e-mail: books@kedros.gr, www.kedros.gr

1η έκδοση: Ιούλιος 2023

International Rights © Atlantyca S.p.A. - Corso Magenta 60/62, 20123 Milano, Italia

foreignrights@atlantyca.it - www.atlantyca.com

Τα ονόματα, οι χαρακτήρες και τα ενδεικτικά γνωρίσματα του Geronimo Stilton αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία, σήμα κατατεθέν και αποκλειστική άδεια της Atlantyca S.p.A. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. Τα ηθικά δικαιώματα του συγγραφέα είναι κατοχυρωμένα.

Stilton είναι η ονομασία ενός φημισμένου αγγλικού τυριού. Αποτελεί σήμα κατατεθέν της Stilton Cheesemakers' Association. Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.stiltoncheese.co.uk.

Κανένα τμήμα του παρόντος βιβλίου δεν επιτρέπεται να αποθηκευτεί, να αναπαραχθεί ή να διαβαστεί σε οποιαδήποτε μορφή και με οποιοδήποτε μέσον, ηλεκτρονικό ή μηχανικό, όπως η φωτοτύπηση, η ηχογράφηση ή οποιαδήποτε άλλη μέθοδος αποθήκευσης και ανάκτησης δεδομένων, χωρίς να έχει προηγηθεί η άδεια του ιδιοκτήτη της πνευματικής ιδιοκτησίας. Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την Atlantyca S.p.A.

Τζερόνιμο Στίλτον

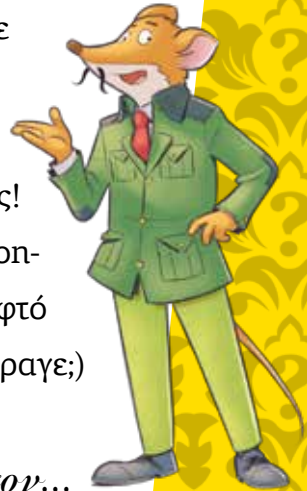
ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚΟ

Σε μια μυστηριώδη πόλη, που την τυλίγει πάντα η ομίχλη και τη χαϊδεύουν ψυχροί άνεμοι, υψώνεται ένα παράξενο σπίτι όπου ζει ένας εκκεντρικός ποντικός που έχει πάθος με τις έρευνες... Είναι ο σπουδαίος Σερλόκο, ο πιο έξυπνος ντετέκτιβ που γνώρισε ποτέ η Ποντικόνησος! Στις ασυνήθιστες έρευνές του τον βοηθάει ένας ποντικός με μεγάλο στριφτό μουστάκι. (Να είναι αληθινό άραγε;)

Το όνομά του είναι Στίλτον,

Τζερόνιμο Λίχτον...

**και αυτές είναι
οι περιπέτειές τους!**

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΟΡΟΦΟΣ

10 Δωμάτιο του βοηθού: εδώ κοιμάται ο Τζερόνιμο Στίλτον όταν είναι στο Πόντικτον.

11 Δωμάτιο της μισ Πικαντίλι: κανείς δεν μπορεί να μπει στο δωμάτιο της οικονόμου εκτός από την ίδια... Τι μυστικά να κρύβει;

12 Δωμάτιο του σερ Σερλόκο: εδώ ο σπουδαίος ντετέκτιβ αναπαύεται στο Κρεβατούκο του... έστω κι αν λέει ότι δεν κοιμάται ποτέ!

13 Μπάνιο: κάθε επισκέπτης πρέπει να περιμένει τη σειρά του.

14 Ταράτσα: εδώ ο Σερλόκο καταφεύγει για να σκεφτεί (όταν δεν βρέχει).

15 Θερμοκήπιο: εδώ ο Σερλόκο καλλιεργεί τους πιο σπάνιους κάκτους.

16 Πισίνα: εδώ κολυμπάει καθημερινά ακολουθούμενος από ένα πιράνχα, για να πηγαίνει πιο γρήγορα!

ΙΣΟΓΕΙΟ

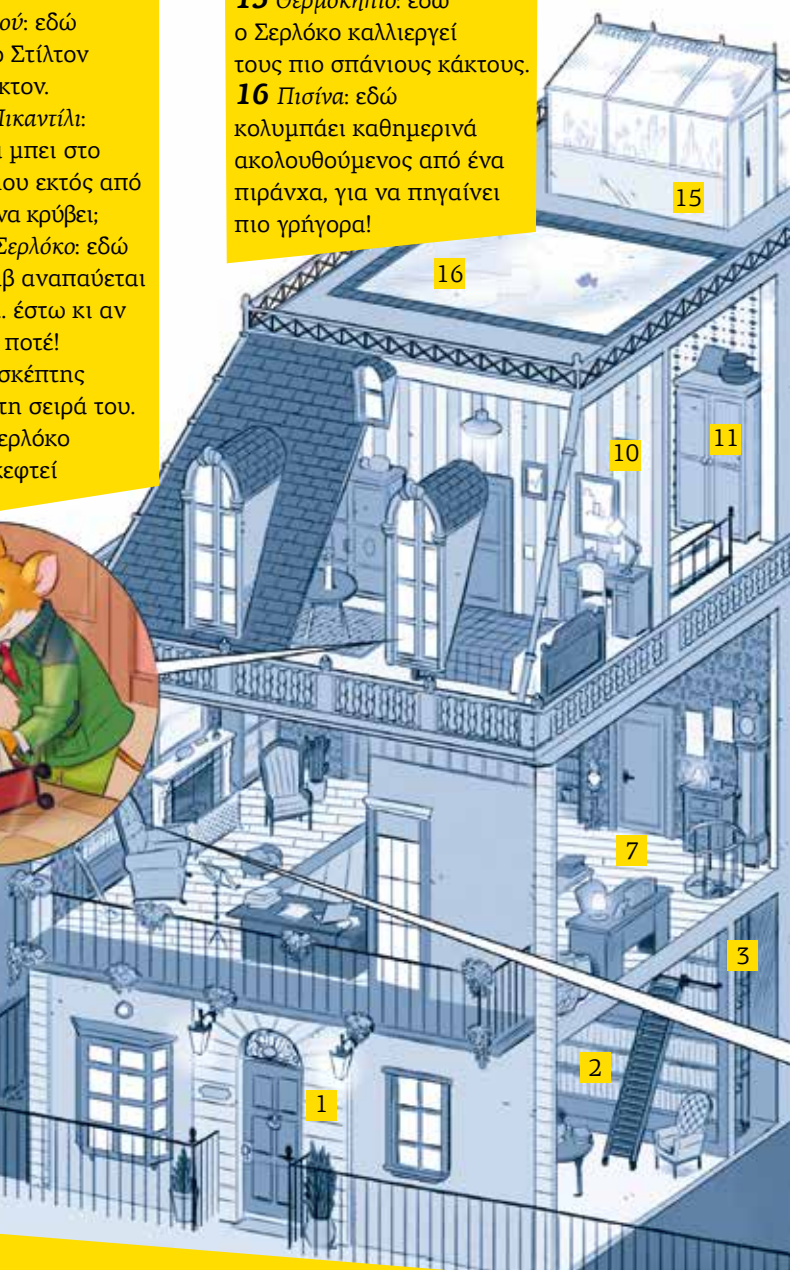
1 Είσοδος

2 Βιβλιοθήκη: γεμάτη βιβλία για μυστηριώδεις υποθέσεις.

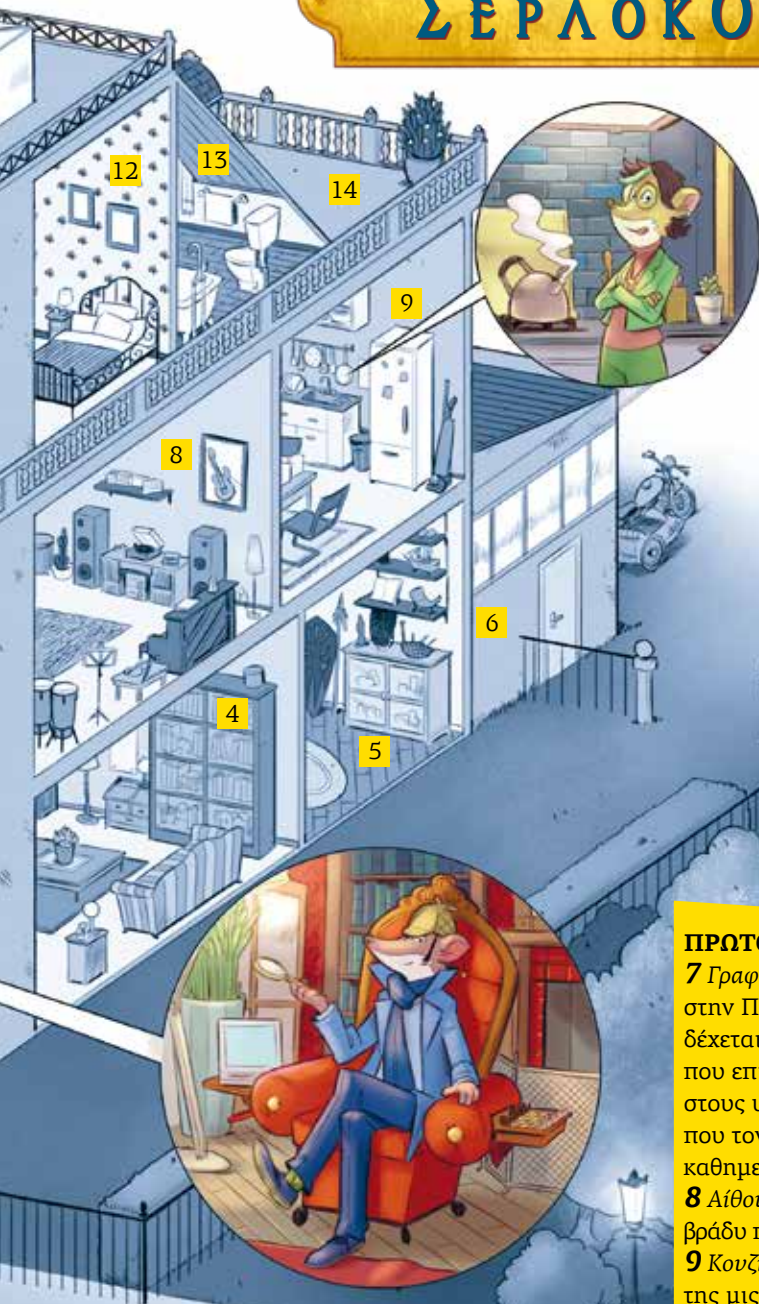
3 Μυστική σκάλα: οδηγεί στο υπόγειο με το αρχείο των άλυτων υποθέσεων.

4 Σαλόνι Μυστηρίου: ο Σερλόκο μπαίνει μόνο στα γενέθλιά του, όταν προσκαλεί τους φίλους του για το ξακουστό Τουρνουά Μυστηρίου.

5 Αίθουσα των Αναμνηστικών: εδώ συγκεντρώνει αναμνηστικά από τις υποθέσεις, που έλυσε.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΣΕΡΛΟΚΟ

6 Στεγασμένη αυλή: εδώ ο Σερλόκο έχει όλα τα μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιεί στη διάρκεια των ερευνών, όπως το Ποδηλατούκο (ένα πολύ παράξενο ποδήλατο), τη Μοτοσικλετούκα με καλάθι, το Αεροστατούκο, ίδιο με αερόστατο, το Αυτοκινητούκο, εξοπλισμένο με την τελευταία λέξη της τεχνολογίας, και το Ταχυπλοούκο, που γίνεται και υποβρύχιο.

ΠΡΩΤΟΣ ΟΡΟΦΟΣ

7 Γραφειούκο: εδώ, καθισμένος στην Πολυθρονούκα του, δέχεται τα τυχερά τρωκτικά που επιλέγει ανάμεσα στους υποψήφιους πελάτες που τον επισκέπτονται καθημερινά στο γραφείο του.

8 Αίθουσα Μουσικής: εδώ κάθε βράδυ παίζει το Βιολινούκο του.

9 Κουζίνα: είναι το βασίλειο της μισ Πικαντίλι, της οικονόμου, όπου του ετοιμάζει τσάι με βουτήματα.

ΜΙΑ πολύ επίσημη ΒΡΑΔΙΑ

Εκείνη τη μέρα το τρένο που ξεκίνησε από την Αποβάθρα Μηδέν του σταθμού της Ποντικούπολης έφτασε στο Πόντικτον στην ώρα του.

Κατέβηκα από το βαγόνι κρατώντας τη βαλίτσα μου και με το **ψεύτικο μουστάκι** μου κολλημένο στην άκρη της μουσούδας μου.

Ήμουν έτοιμος να ζήσω μια νέα περιπέτεια παρέα με τον πιο σπουδαίο ντετέκτιβ της **ΠΟΝΤΙΚΟΝΗΣΟΥ**: τον μοναδικό, ιδιοφυή, αξεπέραστο... **σερ Σερλόκο!**

Βγήκα από τον **σταθμό** και κοίταξα γύρω μου. Έξω υπήρχαν ο *συνηθισμένος* γκριζος ουρανός, ο *συνηθισμένος* νοτερός άνεμος και το *συνηθισμένο* πηγαινέλα των τρωκτικών στους δρόμους της πόλης. Ένωθα ωραία που γύριζα στο **ΠΟΝΤΙΚΤΟΝ**, αλλά είχα μια παράξενη αίσθηση... λες και κάτι δεν ήταν στη θέση του. Προσπαθούσα να καταλάβω τι μπορεί να ήταν αυτό, όταν άρχισε να βρέχει... Μα τις χίλιες μοτσαρέλες, να τι ήταν: είχα ξεχάσει την **ΟΜΠΡΕΛΑ** μου στο τρένο!

Έτρεξα στην αποβάθρα, ανέβηκα στο βαγόνι και έφτασα στη θέση μου ένα λεπτό προτού ένας υπάλληλος βάλει την ομπρέλα μου σε μια μεγάλη τσάντα που έγραφε **ΑΠΟΛΕΣΘΕΝΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.**

– Χμ... συγγνώμη, του είπα, αλλά αυτή είναι δική ΜΟΥ! Με κοίταξε καχύποπτα και, αφού παρατήρησε τα ρούχα μου (ήμουν **μούσκεμα** από την άκρη των μουστακιών μέχρι την άκρη της ουράς), μου έδωσε την ομπρέλα κουνώντας το κεφάλι του.

Έξω από τον σταθμό η βροχή εξακολουθούσε να πέφτει, αλλά εγώ κατευθύνθηκα με γοργό βήμα προς την **ΟΔΟ ΣΥΝΩΜΟΣΙΩΝ 13**, την έδρα του Γραφείου Ερευνών Σερλόκο. Στον δρόμο την προσοχή μου τράβηξε μια αφίσα, ή μάλλον δύο. Μα τι λέω: ήταν τρεις, πέντε, δέκα... ίσως και περισσότερες! Τέλος πάντων, ήταν πάρα πολλές!

Όλες ανήγγελλαν την επαναλειτουργία της

Όπερας του Πόντικτον

με τον *Κουρέα της Ποντικοβίλης*, έργο του Τζοακίνο Ποντικίνι, που θα ερμήνευε η διάσημη *Αρουρέζα Ντορεμί!*

Σκονίιιι, τι γοπτευτική ποντικίνα!

Και τι ωραία που θα ήταν να περάσω μια βραδιά στην Όπερα! Πόσο θα μου άρεσε να καθίσω στο θέατρο και να ακούσω τις τρίλιες εκείνης της σοπράνο, που η φωνή της, ήμουν βέβαιος, πρέπει να ήταν *αξιολάτρευτη*, όπως το χαμόγελό της...

Αχ, θα ήταν πολύ καλύτερα από το να βγω στην ομίχλη για να ερευνώ απάτες και μυστήρια!

Βυθισμένος στις ονειροπολήσεις μου, παραλίγο να μην καταλάβω ότι είχα φτάσει στον προορισμό

μου. Μπροστά στη μουσούδα μου βρισκόταν η χαρακτηριστική μπρούντζινη ΠΙΝΑΚΙΔΑ που δέσποζε στο κέντρο της σκούρας μπλε αυλόπορτας, με την επιγραφή...

Ετοιμαζόμουν να χτυπήσω το γυαλιστερό ορειχάλκινο ρόμπτρο χρησιμοποιώντας το **συμφωνημένο σιῆμα** (τρία κοφτά χτυπήματα και ένα παρατεταμένο), όταν η πόρτα άνοιξε διάπλατα και εμφανίστηκε η μίς Πικαντίλι, η οικονόμος του Σερλόκο. Φορούσε ΚΑΤΑΚΟΚΚΙΝΟ σακάκι και παντελόνι... και, όπως πάντα, μια τούφα από τα μαλλιά της είχε το ίδιο χρώμα!

– Τι κάνετε ακίνητος στην είσοδο, κύριε Στίλτον; Εμπρός, περάστε! είπε.

– Να περάσω; Είπα σαστισμένος. Μα πώς; Χωρίς

ΣΥΝΘΗΜΑ; Αυτή τη φορά το ξέρω!

Έγειρε το κεφάλι της δύσπιστη:

– Αν το ξέρετε, πείτε το γρήγορα!

Θα το πιστέψετε, αγαπητά μου τρωκτικά;

Η λέξη που ήξερα πολύ καλά μέχρι ένα λεπτό πριν... **πουφ!** είχε διαγραφεί από το μυαλό μου!

Ήξερα μόνο ότι ήταν το όνομα ενός διάσημου, ή μάλλον πολύ διάσημου

ΜΟΥΣΙΚΟΥ.

Δοκίμασα το πρώτο που μου ήρθε στο μυαλό:

– Μα βέβαια! *Μπεποντικόβεν!* Λούντβιχβαν Μπεποντικόβεν!

Η **ΜΙΣ ΠΙΚΑΝΤΙΛΙ** κούνησε το κεφάλι της:

– Όχι! Δεν είναι αυτό!

– Τότε... *Ποντικομπάχ!* Γιόχαν Σεμπάστιαν Ποντικομπάχ!

– Όχι, όχι και όχι! Σας δίνω όμως μια συμβουλή: έχει συνθέσει **όπερες!**

– Αχά! Είπα. Ο Γκαετάνο *Ποντιζέτι;* Ο Τζάκομο *Πουλτσίνι;* Ο Τζουζέπε *Βερντιλίνι;*

Η μισ Πικαντίλι τράβηξε τα μαλλιά της:

– **Είστε εντελώς λάθος...** Πώς είναι δυνατόν να μην το ξέρετε, κύριε Στίλτον; Αυτό το όνομα είναι στους τοίχους όλης της πόλης!

– Μα βέβαια: *Αρουρέλα Ντορεμί!*

Η μιν Πικαντίλι πετάχτηκε προς το μέρος μου για να μου κλείσει το στόμα:

– Μην προφέρετε *αυτό το όνομα*, κύριε Στίλτον! Σιωπή! Έπειτα με τράβηξε μέσα και έκλεισε την πόρτα πίσω της. **ΠΟΝΤΙΚΙΝΙ!** σφύριξε. Το σύνθημα είναι Τζοακίνο Ποντικίни! Ας ελπίσουμε μόνο ότι ο σερ Σερλόκο δεν άκουσε τίποτα!

– Μα... όλη η πόλη μιλάει για την Αρουρέλα Ντορεμί και τον **ΚΟΥΡΕΑ ΤΗΣ ΠΟΝΤΙΚΟΒΙΛΗΣ...**, είπα.

– *Σσσι!* με διέκοψε εκείνη. Μην πείτε λέξη παραπάνω... Μέχρι να μιλήσει ο σερ Σερλόκο!

Την ίδια στιγμή ο φίλος μου ο **ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ** έκανε την είσοδό του, και μάλιστα με πολύ *σιλι!* Πράγματι, φορούσε ένα κομψότατο βραδινό κοστούμι, με **μαύρο παπιγιόν** και χρυσά μανικετόκουμπα σε σχήμα κλειδιού του σολ.

Μόλις με είδε, αναφώνησε:

- Στίλτον! Γιατί είστε σ' αυτό το χάλι; Έτσι **μουσκεμένος** μου βρέχετε τις πολυθρόνες και τα χαλιά. Τρέξτε να ντυθείτε κατάλληλα, **για τη σκουληκομυρμηγκοποντικόδωτρα!**

Και απόψε καθόλου ρεζιλίκια, συνεννοηθήκαμε;

Κοκκίνισα: στο ένα χέρι κρατούσα την ομπρέλα που έσταζε και στο άλλο τη μουσκεμένη βαλίτσα.

Τι καταστροφή!

- Εκτός από το γεγονός ότι δεν έχει βραδιάσει ακόμα, δοκίμασα να πω, *εχμ...* γιατί θα έπρεπε να ντυθώ κατάλληλα, σερ Σερλόκο;

Εκείνος απάντησε:

- **Στοιχειώδες, Στίλτον!**

Έχουμε δύο εισιτήρια για την πρεμιέρα τού **ΚΟΥΡΕΑ ΤΗΣ ΠΟΝΤΙΚΟΒΙΛΗΣ**. Είναι το γεγονός της χρονιάς... και όχι μόνο επειδή ανοίγει η σεζόν της Όπερας του Πόντικτον!

Με ένα χαμόγελο ικανοποίησης ο Σερλόκο μου έδειξε **δύο εισιτήρια** για την επίσημη βραδιά.

Στο μεταξύ, η μισ Πικαντίλι πήγαινε από το ένα

δωμάτιο στο άλλο με ταχύτητα φωτός. Απασχολημένη και συγκεντρωμένη όπως πάντα, μου είπε:

- Το **βραδινό κοστούμι** σας σας περιμένει στο δωμάτιο, κύριε Στίλτον!

- Μις Πικαντίλι! φώναξε ο Σερλόκο. Όταν μπορέσετε, θα χρειαζόμαστε το...

- Ξέρω! αποκρίθηκε η οικονόμος. Το σκούρο μπλε **μεταξινό κασκόλ** σας! Αυτό για τις επίσημες περιστάσεις! Το φέρνω αμέσως!

Και λέγοντας αυτό η ικανότατη οικονόμος εμφανίστηκε σπρώχνοντας ένα καροτσάκι πάνω στο οποίο βρισκόταν το προσεκτικά διπλωμένο κασκόλ. Δίπλα υπήρχε άλλο ένα, στο χρώμα της γραβιέρας.

- Και αυτό, φυσικά, είναι το δικό σας, κύριε Στίλτον!

Ο Σερλόκο έδειχνε πολύ ικανοποιημένος.

- Έξοχα, μις Πικαντίλι! Είστε πάντα ένα βήμα μπροστά! Μήπως προβλέψατε... χμ, κι εκείνη την άλλη υποχρέωση;

- Βέβαια! Έκοψα **δώδεκα τριαντάφυλλα** από το μπαλκόνι σας... και τα έστειλα στην-ξέρετε-ποια!

Τα μάτια του Σερλόκο έλαμψαν και ήταν φανερά ικανοποιημένος.

Μετά η οικονόμος πρόσθεσε:

– Φυσικά, έκανα τα πάντα πολύ προσεκτικά, γιατί είναι γνωστό ότι...

δεν υπάρχει τριαντάφυλλο
χωρίς αγκάθια!

– Χμ, είπε εκείνος σκεπτικός.

Η μισ Πικαντίλι πρόσθεσε:

– Α, σερ Σερλόκο... πήρα και μία άλλη πρωτοβουλία: μετά την παράσταση έκλεισα ένα **τραπέζι** για δύο στο εστιατόριο Χρυσό Λαρύγγι...

– Δεν θα μπορούσα να ζητήσω κάτι περισσότερο, μισ Πικαντίλι! απάντησε εκείνος χαρούμενος.

Εγώ τέντωσα τ' αυτιά μου: *τραπέζι;*

Στο πιο αριστοκρατικό εστιατόριο της πόλης!

Μα τις χίλιες μοτσαρέλες, τι ωραία είδηση... Έγλειφα ήδη τα μουστάκια μου!

Δεν κατάφερα να συγκρατήσω τον ενθουσιασμό μου και αναφώνησα πολύ ευχαριστημένος:

– Ευχαριστώ, ευχαριστώ, ευχαριστώ, σερ Σερλόκο! Επιθυμούσα τόσο πολύ μια **βραδιά στην Όπερα!**

Και να τελειώσει με λικουδιές στο Χρυσό Λαρύγγι...

Θα είναι ποντικοτρομερό!

Ο Σερλόκο με κοίταξε σαν να ήμουν λεκές στο μεταξωτό κασκόλ του:

- Τι εννοείτε, Στίλτον; Μήπως νομίζετε ότι ΕΓΩ θα καλούσα ΕΣΑΣ στο **ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ:!** Μα τη σκουληκομυρμηγκοποντικότηρρα, μη λέτε ανοησίες!

Να είστε συγκεντρωμένος! **ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ: ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΣΕ ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ!**

Μετά απομακρύνθηκε λέγοντας:

- Και τώρα πηγαίνετε να δοκιμάσετε το κοστούμι! Απόψε όλα πρέπει να είναι τέλεια... Μας περιμένει η μελωδική φωνή της μισ Αρουρέλα Ντορεμί!

Έπειτα ο φίλος μου κλείστηκε στο **Γραφειούκο** του σφυρίζοντας περιχαρής. Τον κοίταξα σαστισμένος, αλλά η μισ Πικαντίλι μου έκλεισε το μάτι με νόημα... **ΠΛΙΝΚ!**